Lieta Nr.11390060620
Lietas arhīva Nr. K73-0746-21/45
ECLI:LV:ZRT:2021:0125.11390060620.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā 2021.gada 25.janvārī

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese A.Kasakovska,
rakstveida procesā izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 323.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ mēģināja personiski nodot kukuli, tas ir, materiālu vērtību, valsts amatpersonai, lai tā, izmantojot savu dienesta stāvokli, neizdarītu kādu darbību.

2020.gada 24.septembrī ap pulksten 14.55 /pers. A/ vadīja automašīnu *Toyota Avensis,* valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa ceļu Rīga –Liepāja 51.km, virzienā uz Rīgu, Džūkstes pagasta Tukuma novadā, kur atļautais maksimālais braukšanas ātrums ir 90 kilometru stundā, ar ātrumu 156 kilometri stundā, pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu par 66 kilometriem stundā. /pers. A/ vadīto automašīnu apturēja Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektors (turpmāk –policijas inspektors) Sigurds Rancāns. Policijas inspektors paskaidroja /pers. A/, ka viņš apturēts sakarā ar maksimālā braukšanas ātruma pārsniegšanu, kā arī paskaidroja, kāds sods ir paredzēts likumā par minēto administratīvo pārkāpumu. Apzinoties sava pārkāpuma sekas, nolūkā, lai inspektors S.Rancāns, kurš ir valsts amatpersona) saskaņā ar LR likuma "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonas darbībā" 4.pantu, izmantojot savu dienesta stāvokli, nepieņemtu lēmumu par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un soda piemērošanu, /pers. A/ pa automašīnas vadītāja puses aizmugurējo atvērto logu mēģināja nodot S.Rancānam naudu. S.Rancāns naudu nepaņēma un aizrādīja /pers. A/ par viņa darbību prettiesisko raksturu, pēc kā S.Rancāns iedeva /pers. A/ mapi ar piespraustu informatīvu lapiņu, uz kuras palūdza /pers. A/ pašrocīgi uzrakstīt viņa elektroniskā pasta adresi. /pers. A/ turpinot savas noziedzīgās darbības, pie mapes piespraud naudu 140 *euro* un iedeva to S.Rancānam. Ņemot vērā, ka S.Rancāns nodoto naudu nepieņēma un lēma par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un soda piemērošanu /pers. A/, noziedzīgo nodarījumu /pers. A/ neizdevās izdarīt līdz galam no viņa gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 323.panta pirmās daļas.

Motīvu daļa

Pirmstiesas procesā, ievērojot Kriminālprocesa likuma 433. – 437.panta noteikumus, prokurore J.Pridāne un apsūdzētais /pers. A/ noslēdza vienošanos par vainas atzīšanu un sodu.

A r 2021.gada 4.janvāra Zemgales rajona tiesas tiesnese s lēmumu lietas iztiesāšana noteikta rakstveida procesā, lēmums nosūtīts apsūdzētajam un prokuroram, izskaidrojot tiesības 10 dienu laikā pieteikt noraidījumu tiesnesim un iesniegt iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā.

Noraidījums tiesnesim nav pieteikts, un iebildumi par lietas iztiesāšanu rakstveida procesā nav saņemti.

Tiesa, izvērtējot krimināllietas materiālus, vienošanās protokolu, secina, ka ir pamats lietu izskatīt rakstveida procesā un atbilstoši Kriminālprocesa likuma 540.[1]panta piektās daļas 3.punktam pieņemt notiesājošu spriedumu.

Prokurors, pamatojoties uz pirmstiesas procesā noslēgto vienošanos starp viņu un apsūdzēto /pers. A/, ierosinājis tiesai apstiprināt vienošanos un sodīt /pers. A/ par Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 323.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ar piespiedu darbu uz 200 stundām.

2020.gada 23.decembra vienošanās protokols par vainas atzīšanu un sodu noslēgts, ņemot vērā šādus apstākļus:

- apsūdzētais /pers. A/ ir piekritis vienošanās procesa piemērošanai, viņam ir izskaidrotas tiesības vienošanās procesā un sekas, kas rodas līdz ar vienošanās noslēgšanu;

- krimināllietā ir noskaidroti apstākļi, kas attiecas uz pierādīšanas priekšmetu, un apsūdzētais piekrīt viņam inkriminētā nodarījuma apjomam, juridiskajai kvalifikācijai.

Nosakot soda veidu, ņemts vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs, radītais kaitējums.

Atbilstoši Krimināllikuma 7.panta ceturtajā daļā noteiktajai noziedzīgo nodarījumu klasifikācijai Krimināllikuma 323.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir smags noziegums, par kuru paredzēts piemērot brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Atbilstoši Krimināllikuma 15.panta piektajai daļai atbildība par nozieguma mēģinājumu iestājas saskaņā ar to pašu šā likuma pantu, kas paredz atbildību par konkrēto nodarījumu.

Par /pers. A/ personu noskaidrots, ka viņš agrāk vienu reizi sodīts – ar Augstākās tiesas 2013.gada 5.jūnija spriedumu pēc Krimināllikuma

253.[1]panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz sešiem gadiem un policijas kontroli uz diviem gadiem. Spriedums stājies spēkā 2013.gada 9.jūlijā. Brīvības atņemšanas sods izciests 2015.gada 10.septembrī (lietas 22.lapa). Apsūdzētā apgādībā divi bērni, ir nodarbināts, sodāmība nav dzēsta.

Nosakot soda mēru, ņemts vērā, ka saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošs apstāklis ir viņa vaļsirdīgā atzīšanās un nožēla par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams noziedzīgo nodarījumu recidīvs, ko veido nedzēsta sodāmība pēc Augstākās tiesas 2013.gada 5.jūnija sprieduma.

Tiesa secina, ka nav šaubu par /pers. A/ vainīgumu apsūdzībā norādītajos faktiskajos apstākļos un apjomā, kas pilnībā pierādīts pirmstiesas procesā, /pers. A/ darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas, 323.panta pirmās daļas.

Vienošanās procesā ievērotas Kriminālprocesa likuma 433. – 437.panta prasības.

Nav šaubu, ka apsūdzētais /pers. A/ parakstījis vienošanos apzināti un brīvprātīgi, apzinoties tās sekas, piemērojamā soda būtību.

Tiesa atzīst, ka vienošanās par sodu atbilst Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 323.panta pirmās daļas sankcijai, soda veids ir samērīgs ar izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240.pantam, lietiskie pierādījumi: naudas zīmes divas 20 *euro* banknotes ar sēriju numuriem MC2840507415, RB0787401329, divas 50 *euro* banknotes ar sēriju numuriem RC2132869792, PB0964942855, kas nodotas glabāšanai Valsts policijas Finanšu pārvaldes Grāmatvedības birojam – konfiscējamas valsts ienākumos.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot Kriminālprocesa likuma 511.pantu, 512.pantu, 540.[1] pantu, 543.pantu,
tiesa

nosprieda

Apstiprināt noslēgto vienošanos.

/pers. A/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 323.panta pirmās daļas un sodīt ar piespiedu darbu uz 200 stundām.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana, negrozīt.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/ desmit darba dienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā pieteikties soda izpildei Valsts probācijas dienesta Rīgas Rietumu reģiona teritoriālajā struktūrvienībā.

Lietiskos pierādījumus, naudas zīmes: divas 20 *euro* banknotes ar sēriju numuriem MC2840507415, RB0787401329, divas 50 *euro* banknotes ar sēriju numuriem RC2132869792, PB0964942855, kas nodotas glabāšanai Valsts policijas Finanšu pārvaldes Grāmatvedības birojam – konfiscēt valsts labā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā LR Augstākās Tiesas Senāta Krimināllietu departamentā, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese A.Kasakovska